หัวข้อการค้นคว้าแบบอิสระ เส้นทางวัฒนธรรมถนนโบราณสายเชียงใหม่-ลำพูน เพื่อการเรียนรู้

และท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ผู้เขียน นางสาวเพียงพร คำมูล

ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการศิลปะและวัฒนธรรม)

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ คร.วรลัญจก์ บุณยสุรัตน์

บทคัดย่อ

ถนนสายเชียงใหม่-ถำพูน ตั้งอยู่บนทางหลวงหมายเลข 106 ถือได้ว่าเป็นถนนสายโบราณที่ใช้สัญจร ระหว่างชุมชนโดยมีมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 มีลักษณะเด่นคือมีการปลูกต้นยางใหญ่เรียงรายกันตลอด ระยะทางประมาณ 15 กิโลเมตร ที่สำคัญคือมีชุมชนชาวล้านนาอาสัยอยู่มาตั้งแต่อดีต ทำให้ปัจจุบัน ยังคงปรากฏมรดกวัฒนธรรมที่มีคุณค่าและมีเอกลักษณ์ของชาวล้านนาอยู่ แต่เนื่องจากปัจจุบันความ เจริญเติบโตได้พัฒนาเข้ามาในพื้นที่ ส่งผลให้ชุมชนเกิดการขยายตัวซึ่งอาจส่งผลกระทบมาสู่วิถีชีวิต และวัฒนธรรมของชาวล้านนาในพื้นที่ การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอแนวทางการจัดการ เส้นทางการเรียนรู้และท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตามเส้นทางวัฒนธรรมถนนโบราณสายเชียงใหม่-ลำพูน ให้เป็นแหล่งมรดกวัฒนธรรมที่มีคุณค่าของชุมชน เพื่อที่ชุมชนจะได้เกิดความรู้สึกหวงแหน และร่วมกันรักษามรดกวัฒนธรรมให้คงอยู่ต่อไป รูปแบบของการศึกษาเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้ วิธีการศึกษาในรูปแบบสหวิทยาการ (interdisciplinary research) และนำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบ พรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า ในชุมชนตามแนวถนนโบราณสายเชียงใหม่ — ลำพูน มีแหล่งมรดกทางวัฒนธรรม ที่น่าสนใจ 50 แห่ง ได้ทำการคัดเลือกแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมเพื่อจัดการเส้นทางการเรียนรู้และ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจำนวน 32 แห่ง และนำมาจัดเส้นทางการเรียนรู้และท่องเที่ยวได้ 2 รูปแบบ คือ (1) รูปแบบการเรียนรู้และท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ที่จำแนกไปตามประเภทมรดกวัฒนธรรม ได้แก่ แหล่งตลาดชุมชนและศิลปหัตถกรรม กับวัดวาอารามและโบราณสถาน(2)รูปแบบการเรียนรู้ และท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในภาพรวมของถนนโบราณสายเชียงใหม่ — ลำพูน นอกจากนี้ยังเสนอ แนวทางการจัดการการเรียนรู้และท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ในพื้นที่ รวมทั้งเสนอ แนวทางการจัดทำสื่อของการเรียนรู้และท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตามเส้นทางนี้อีกด้วย

Independent Study Title The Cultural Ancient Route Along Chiang Mai-Lamphun Road for

Learning and Cultural Tourism

Author Ms. Phiangphon Khummun

Degree Master of Arts (Art and Culture Management)

Advisor Assoc. Prof. Dr. Woralun Boonyasurat

ABSTRACT

Chiang Mai - Lamphun Road located on Highway 106 is regarded as the ancient thoroughfare between communities since the reign of King Rama V. Dominant feature of the road is rubber trees lining up along the 15-kilometer road. As there have been Lanna people living from the past, valuable and unique cultural heritage of Lanna remains. However, the growth and development of the community nowadays impact lifestyles of Lanna residents. This study, thus, aims to propose the methods of learning and cultural tourism along the ancient road Chiang Mai – Lamphun as well as promote this road to be the precious cultural heritage of the community. Therefore, the residents will have a sense of pride and realize the important of maintaining this cultural heritage. The study is quantitative research to which the interdisciplinary study is employed. The findings are presented through the description.

According to the study, there are 50 interesting cultural landmarks along the Chiang Mai - Lamphun Road. The 32 landmarks are selected to be the path of learning and cultural tourism. They are divided into two types including (1) the form of learning and cultural tourism which can be categorized due to their type of heritage namely, the community market and handicraft as well as the temples and historic sites and (2) the form of learning and cultural tourism focusing on the overview of Chiang Mai - Lamphun Road. Besides, this study proposes the methods of learning and

ข

tourism management in which the residents can get involved and the media concerning learning and cultural tourism along this route.

